

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudkyň Mgr. Věry Jachurové a Mgr. et Mgr. Lenky Bahýřové, Ph.D., v právní věci:

žalobce: **Vinice LAHOFER s.r.o.**, IČO: 18510884
se sídlem Dobšice, Brněnská 523
zastoupený JUDr. Boženou Kristiánovou, advokátkou
se sídlem Třebíč, Leopolda Pokorného 37

proti

žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
se sídlem Praha 1, Těšnov 65/17

**o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 10. 2019 č.j. 27933/2019-MZE-18124
takto:**

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu (dále též „SZIF“) ze dne 5. 4. 2019 č.j. SZIF/2019/0264819 (dále jen „rozhodnutí SZIF“). Rozhodnutím SZIF byla zamítnuta žádost o poskytnutí podpory sp. zn. 19/D62/ 500/000013 na restrukturalizaci a přeměnu vinic na opatření: „Změna odrůdové skladby vinice“ na díl půdního bloku (dále jen „DPB“): s i.č. 630-1200 8404/17 o výměře 1,4100 ha; s i. č. 630-1200 8404/9 o výměře 1,5100 ha (dále též „žádost“).

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí zrekapituloval nosné důvody rozhodnutí SZIF a odvolací námitky žalobce. Konstatoval, že žalobce podáním žádosti v roce 2019 nesplnil podmínku podle § 4 odst. 1 písm. a) nařízení vlády č. 147/2018 Sb., o stanovení bližších podmínek při provádění opatření společné organizace trhů se zemědělskými produkty v oblasti vinohradnictví a vinařství (dále jen „nařízení vlády č. 147/2018 Sb.“), že restrukturalizovaná část vinice, z níž pochází udělené povolení pro opětovnou výsadbu, má v době klučení více než 50 % keřů révy vinné starších 15 let. Dle údajů v Registru vinic byla daná vinice vysazena v roce 2003 a klučení bylo dokončeno 5. 5. 2016. V případě žádosti podané v roce 2019 proto nebylo možno uplatnit podmínku, která uvádí, že v případě vinic nově pořízených a registrovaných žadatelem v Registru vinic 12 měsíců předcházejících podání žádosti o podporu musí být více než 50 % keřů révy vinné starších 10 let k roku podání žádosti. Žalobce vinici zaregistroval v Registru vinic dne 5. 5. 2015 dle č.j. 7061/OTK/ORV/2015, což přesahuje uvedené období 12 měsíců.
3. Podmínka, na kterou žalobce poukazoval ve svém odvolání, se vztahovala k žádosti z roku 2016, kdy žalobce podmínku dle § 3 odst. 1 písm. a) nařízení vlády č. 142/2014 Sb., o stanovení bližších podmínek při provádění opatření společné organizace trhů se zemědělskými produkty v oblasti vinohradnictví a vinařství (dále jen „nařízení vlády č. 142/2014 Sb.“) plnil a z tohoto důvodu byla jeho žádost o podporu přijata. Žalobce však ve lhůtě podle § 2 odst. 5, respektive 12 nařízení vlády č. 142/2014 Sb., nepodal oznámení o provedení opatření, a proto bylo toto řízení zastaveno v souladu s § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu. Právo na podporu zaniklo tedy usnesením ze dne 19. 10. 2018 č.j. SZIF/2018/0581482.
4. Pokud žalobce odkazoval na informace uvedené na internetových stránkách SZIF, žalovaný zdůraznil, že se jedná pouze o obecné možnosti postupů a situací, které nejčastěji při administraci žádosti o podporu na restrukturalizaci a přeměnu vinic s koncem období programu podpor nastávají. Je však především věcí žalobce, aby plnil veškeré podmínky, které právní předpisy stanovují, pokud chce být poživitelem dobrodiní ze strany státu představovaného danou podporou.
5. Žalovaný potvrdil závěr správního orgánu prvního stupně, že podmínky stanovené v nařízeních vlády č. 142/2014 Sb., a č. 147/2018 Sb., se vztahují vždy k jednotlivě podaným žádostem v daných programových obdobích a nelze kombinovat jednotlivě splněné podmínky z již ukončeného správního řízení vedeného podle nařízení vlády č. 142/2014 Sb., se správním řízením vedeným dle nařízení č. 147/2018 Sb.
6. V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobce namítl, že jak SZIF, tak i žalovaný nerozhodli v dané věci správně, neboť žalobce splnil podmínky pro poskytnutí podpory, avšak z důvodů administrativních a nedostatečného prošetření věci bylo řízení o poskytnutí podpory zastaveno. První žádost o poskytnutí podpory ze dne 5. 1. 2016 podával žalobce 2 roky před skončením dotačního období, přičemž řízení o této žádosti bylo zastaveno s odůvodněním, že právo, jehož se řízení týkalo, zaniklo z důvodu nepodání oznámení o provedení opatření ve stanovené lhůtě. Vzhledem k tomu, že žalobce nabyl předmětnou vinici v průběhu dotačního období a stihl pouze vykloučit starou vinici a zároveň nestihl provést výsadbu nové, řídil se pokyny a informacemi SZIF pro žadatele opatření „restrukturalizace a přeměna vinic“ (dále jen „Informace pro

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

žadatele“) ve vztahu k ne/realizaci opatření do 30. 4. 2018 zveřejněných na internetových stránkách SZIF. Z „Informací pro žadatele“ vyplývalo mimo jiné, že: „*povolení pro opětovnou výsadbu, která vzniknou na základě klučení vinice (s realizovanou kontrolou před klučením ze strany Fondu) v rámci žádosti aktuálního Programu podpor (2014-2018) a která nebudou v rámci aktuálního Programu podpor využita, bude možné využít v rámci nového Programu podpor (2019-2023), nicméně obdobně jako dosud bez nároku na zvýšenou sazbu kompenzující ztrátu příjmů. Výjimkou je opatření „Technika zlepšující obhospodařování vinic“, kdy k případnému klučení musí dojít v rámci dané žádosti.*“ Žalobce tedy v dobré víře, že má podat žádost novou, aniž pozbude možnost uplatňovat původně splněné podmínky pro poskytnutí podpory, nezačal ani operace spojené s výsadbou nové vinice před kontrolou ze strany SZIF v rámci nově podané žádosti. Po podání nové žádosti proběhla během ledna 2019 kontrola vyklučení předmětné vinice ze strany SZIF a ani při této příležitosti nebyl žalobce nijak upozorňován na to, že mu nebude podpora poskytnuta.

7. Žalobce dále v žalobě upozornil na jistou nekonzistentnost nařízení vlády č. 147/2018 Sb., a dřívějšího nařízení vlády č. 142/2014 Sb., kdy obě nařízení obsahují ustanovení o povinnosti žadatele podat oznámení o provedení opatření do 31. 5., resp. 30. 4. čtvrtého kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, v němž byla žádost podána, avšak v závěrečných odstavcích příslušných paragrafů je stanoveno, že uvedené oznámení musí být doručeno nejpozději do 31. 5. 2023, resp. 30. 4. 2018. Ustanovení o čtyřleté lhůtě je tedy i s ohledem na zastavení řízení o první žádosti žalobce a zamítnutí druhé žádosti včetně odvolání žalobce obsoletní, zbytečné a zavádějící, neboť tato lhůta se v případě nařízení vlády č. 147/2018 Sb., může objektivně uplatnit pouze u části žádostí, a to žádostí podaných do 31. 5. 2019, nikoli však u žádostí podaných po tomto datu, resp. v případě nařízení vlády č. 142/2014 Sb., se nemohla s ohledem na jeho účinnost (1. 8. 2014) objektivně uplatnit nikdy.
8. Žalobce má za to, že uvedené skutečnosti je nutno zohlednit v rámci jeho nové žádosti, a to zejména dřívější splnění podmínek pro poskytnutí podpory, kdy podmínka 4 roků byla splněna, neboť k pořízení vinice žalobcem, resp. registraci došlo v období 12 měsíců předcházejících žádosti, konkrétně dne 5. 5. 2015, kdy bylo vyhověno žádosti žalobce o změnu pěstitele – převodu celé dotčené vinice na žalobce. Stáří keřů bylo s ohledem na vysazení vinice v roce 2003 a jejímu vyklučení k 5. 5. 2016, jak vyplývá z rozhodnutí Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského ze dne 7. 6. 2016 č.j. 9977/OTK/ORV/2016, více než 10 let (cca 13 let), a proto mu měla být podpora na restrukturalizaci a přeměnu vinic na opatření „Změna odrůdové skladby vinice“ poskytnuta.
9. Vzhledem k legitimnímu očekávání žalobce stran přiznání podpory na restrukturalizaci předmětné vinice, vyplývajícemu z výše uvedených skutečností, došlo napadeným rozhodnutím k nezákonnému zásahu do práv žalobce a jeho neodůvodněnému znevýhodnění oproti ostatním žadatelům o podporu.
10. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě obdobně jako v napadeném rozhodnutí zdůraznil, že podmínka vyplývající z § 3 odst. 1 písm. a) nařízení vlády č. 142/2014 Sb., se vztahovala k žádosti žalobce z roku 2016. S ohledem na skutečnost, že žalobce nepodal podle § 2 odst. 5, resp. 12 nařízení vlády č. 142/2014 Sb., oznámení o

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

provedení opatření do 30. 4. 2018, bylo řízení zastaveno, jelikož právo na podporu zaniklo. Argument, že lhůta 4 let byla splněna zasláním oznámení o provedení opatření v květnu 2019, nelze považovat za splnění uvedené podmínky, neboť oznámení o provedení opatření bylo podáno až v rámci následujícího programového období, tzn. 2019-2023 na základě nové žádosti ze dne 17. 1. 2019.

11. K námitce týkající se obsahu „Informací pro žadatele“ žalovaný uvedl, že v tomto dokumentu byly pouze shrnuty možnosti situací, které k 30. 4. 2018 mohly nastat a v podstatě v něm nebylo sděleno nic nad rámec toho, co je obsahem nařízení vlády č. 142/2014 Sb., v § 2 odst. 10 i nařízení vlády č. 147/2018 Sb., v § 3 odst. 3, tzn., jaká povolení pro opětovnou výsadbu lze obecně použít, čímž správní orgán projevil vstřícný přístup k žadatelům tak, jak to předpokládá § 2 a násl. správního řádu. S odkazem na rozsudek NSS ze dne 3. 5. 2018 č.j. 10 Afs 158/2017-63 pak žalovaný zdůraznil, že je především věcí žalobce, aby plnil veškeré podmínky, které právní předpisy stanovují, pokud chce být poživitelem dané podpory. Žalobce se nemůže dovolávat legitimního očekávání, jelikož vinice (tataž jako u předchozí žádosti) nesplňovala podmínky pro přiznání výjimky, neboť byla zapsána na základě rozhodnutí Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského ze dne 5. 5. 2015, a tudíž se nejednalo o vinici žalobcem nově pořízenou a registrovanou v období 12 měsíců předcházejících podání žádosti. Pokud žalobce hodlal výjimku využít, měl tak učinit v rámci žádosti ze dne 5. 1. 2016, kdy vinici ke dni 5. 5. 2016 vyklučil. Žalovaný doplnil, že výjimka měla/má být určena zejména těm pěstitelům, kteří by do výsadbového opatření vstupovali nově, s nově nabytými vinicemi nebo povoleními pro opětovnou výsadbu, a jejím cílem bylo umožnit jim dřívější vstup do opatření. Všechny podmínky jednotlivých opatření vychází z Vnitrostátního programu podpor pro roky 2019-2023. Žalovaný se nedomnívá, že by žalobce byl oproti ostatním žadatelům neodůvodněně znevýhodněn.
12. Žalovaný dále konstatoval, že vnitrostátní program podpor v odvětví vína obsahuje popis všech opatření realizovaných v rámci restrukturalizace a přeměny vinic v daném členském státě EU a je předkládán Evropské komisi. Žalobci byly podmínky pro poskytnutí podpory, včetně podmínky spočívající v povinnosti podat oznámení o provedení opatření nejpozději do 30. 4. 2018, známy při podání žádosti v roce 2016, kdy vinici deklaroval ve své první žádosti za účinnosti nařízení vlády č. 142/2014 Sb., tzn. v rámci pětiletého Programu podpor v odvětví vína 2014-2018. Shodně pak byly vymezeny podmínky i v dalším nařízení vlády č. 147/2018 Sb., kdy tutéž vinici žalobce deklaroval ve své druhé žádosti, tedy v rámci Programu podpor v odvětví vína 2019-2023. S ohledem na to, že v obou nařízeních vlády je stanoveno téměř stejné časové období pro podání oznámení o realizaci opatření, jde o konzistentní postup žalovaného. Podmínka je v obou nařízeních vlády stanovena od jejich počátku, a je proto na posouzení každého žadatele, zda je schopen splnit podmínky pro přiznání dotace. Žalobce, který žádá finanční prostředky z veřejných rozpočtů, musí dbát na dodržování stanovených podmínek.
13. Žalovaný shrnul, že v době podání žádosti ze dne 17. 1. 2019 se nejednalo o vinici nově pořízenou a registrovanou žalobcem v registru vinic v období 12 měsíců předcházejících podání žádosti, a proto žalobce nesplňoval podmínku, resp. výjimku stanovenou v § 4 odst. 1 písm. a) nařízení vlády č. 147/2018 Sb.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

14. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích uplatněných žalobních bodů. V posuzované věci vyšel z následně uvedené právní úpravy:
15. Podle § 1 nařízení vlády č. 142/2014 Sb., ve znění účinném k 31. 10. 2016 platí, že *toto nařízení upravuje v návaznosti na přímo použitelné předpisy Evropské unie (dále jen „předpis Evropské unie“) bližší podmínky při provádění opatření společné organizace trhu s vínem podle Programu podpor ve vinohradnictví a vinařství pro Českou republiku na léta 2014 až 2018.*
16. Podle § 2 odst. 1 nařízení vlády č. 142/2014 Sb., ve znění účinném k 31. 10. 2016 platí, že *žádost o podporu na restrukturalizaci a přeměnu vinic podle předpisů Evropské unie podává pěstitel se sídlem na území České republiky Státnímu zemědělskému intervenčnímu fondu (dále jen „Fond“) na jím vydaném formuláři.*
17. Podle § 2 odst. 2 písm. a) nařízení vlády č. 142/2014 Sb., ve znění účinném k 31. 10. 2016 platí, že *podporu lze poskytnout na změnu odrůdové skladby vinice.*
18. Podle § 2 odst. 5 nařízení vlády č. 142/2014 Sb., ve znění účinném k 31. 10. 2016 platí, že *žadatel doručí Fondu na jím vydaném formuláři nejpozději do 30. dubna čtvrtého kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, ve kterém byla žádost podána, oznámení o provedení opatření na všech dílech půdních bloků uvedených v žádosti. Ke každé žádosti žadatel podá pouze jedno oznámení o provedení opatření.*
19. Podle § 2 odst. 12 nařízení vlády č. 142/2014 Sb., ve znění účinném k 31. 10. 2016 platí, že *oznámení o provedení opatření podle odstavce 5 se doručí Fondu nejpozději do 30. dubna 2018.*
20. Podle § 3 odst. 1 písm. a) nařízení vlády č. 142/2014 Sb., ve znění účinném k 31. 10. 2016 platí, že *podpora na opatření změna odrůdové skladby vinice se vyplácí na celý díl půdního bloku, pokud restrukturalizovaná část vinice, z níž pochází udělené právo na opětovnou výsadbu v období do 31. prosince 2015 nebo z níž pochází udělené povolení pro opětovnou výsadbu v období od 1. ledna 2016, má v době klučení více než 50 % keřů révy vinné starších 15 let; v případě vinic nově pořízených, a to registrovaných žadatelem v registru vinic do 12 měsíců předcházejících podání žádosti o podporu, musí být více než 50 % keřů révy vinné starších 10 let k roku podání žádosti.*
21. Podle § 1 nařízení vlády č. 147/2018 Sb., v relevantním znění platí, že *toto nařízení upravuje v návaznosti na přímo použitelné předpisy Evropské unie (dále jen „předpis Evropské unie“) bližší podmínky při provádění opatření společné organizace trhů se zemědělskými produkty v oblasti vinohradnictví a vinařství podle Programu podpor ve vinohradnictví a vinařství pro Českou republiku pro období 2019-2023.*
22. Podle § 4 odst. 1 nařízení vlády č. 147/2018 Sb., v relevantním znění platí, že *restrukturalizovaná část vinice, z níž pochází udělené povolení pro opětovnou výsadbu, má v době klučení více než 50 % keřů révy vinné starších 15 let; v případě vinic nově pořízených a registrovaných žadatelem v registru vinic v období 12 měsíců předcházejících podání žádosti o podporu musí být více než 50 % keřů révy vinné starších 10 let k roku podání žádosti; (...).*

23. Podle § 3 odst. 3 nařízení vlády č. 147/2018 Sb., v relevantním znění platí, že *žadatel může k opatření podle § 2 odst. 2 písm. a) nebo b) použít pouze povolení pro opětovnou výsadbu evidovaná v registru vinic a udělená na základě vyklučení vinice před 5. zářím 2010 nebo udělená po tomto datu na základě vyklučení vinice provedeného po kontrole Fondem.*
24. Podle § 3 odst. 8 nařízení vlády č. 147/2018 Sb., v relevantním znění platí, že *žadatel může k opatření podle § 2 odst. 2 písm. a) nebo b) použít pouze povolení pro opětovnou výsadbu evidovaná v registru vinic a udělená na základě vyklučení vinice před 5. zářím 2010 nebo udělená po tomto datu na základě vyklučení vinice provedeného po kontrole Fondem. Žadatel může k opatření podle § 2 odst. 2 písm. c) použít pouze povolení pro opětovnou výsadbu evidovaná v registru vinic a udělená na základě vyklučení vinice provedeného v rámci dané žádosti po kontrole Fondem. Žadatel nemůže k opatření podle § 2 odst. 2 použít povolení pro novou výsadbu.*
25. Podle čl. 41, bod 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 platí, že *každý producent členský stát uvedený v příloze VI předloží Komisi návrh pětiletého programu podpory, který obsahuje alespoň jedno ze způsobilých opatření stanovených v článku 38.*
26. Podle § 2 odst. 4 správního řádu platí, že *správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.*
27. Po provedeném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
28. Především je nutno odmítnout obsahově strohou ale zejména ve vztahu k napadenému rozhodnutí nerelevantní námitku, že řízení o poskytnutí podpory bylo zastaveno z důvodů administrativních a nedostatečného prošetření věci. Rozhodnutí SZIF ze dne 19. 10. 2018 č.j. SZIF/2018/0581482, kterým bylo řízení o předchozí žádosti žalobce zastaveno, není předmětem řízení o této žalobě, a tudíž se soud nemůže zabývat námitkami, které žalobce takto nasměroval k jinému než žalobou napadenému rozhodnutí. Současně je třeba upozornit na to, že u správních aktů se uplatňuje zásada presumpce jejich správnosti, podle níž se pravomocný akt považuje za zákonný a správný, dokud není autoritativně zrušen, a účinky případného zrušení se uplatní výhradně *ex nunc* (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 2. 2009 č.j. 1 As 79/2008-128).
29. I s přihlédnutím k výše uvedenému závěru o presumpci správnosti rozhodnutí o pravomocném ukončení dříve vedeného řízení soud nemůže přisvědčit námitce, že žalobce oznámil provedení opatření, tj. provedení výsadby nové odrůdy révy vinné v rámci jím uplatněného opatření „změny odrůdové skladby vinice“ [§ 2 odst. 2 písm. a) nařízení vlády č. 147/2018 Sb.], včas ve čtyřleté lhůtě, která měla podle žalobce běžet od data podání jeho předchozí žádosti, a to při současném zohlednění podmínek, které žalobce v předcházejícím řízení splnil. Žalobce totiž účelově přehlíží skutečnost, že dotační programy jsou členskými státy EU v souladu s čl. 41 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 koncipovány vždy pro pětileté, a tedy časově přesně ohraničené období, v němž jsou pro příjemce podpory vymezena aktuálně platná pravidla pro přidělování a využívání finančních prostředků poskytovaných Unii členskými státy. Jestliže tedy žalobce podal (předchozí) žádost o podporu za účinnosti nařízení vlády č.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

142/2014 Sb., které stanovilo pravidla pro programové dotační období let 2014 až 2018, a řízení o této žádosti bylo v říjnu 2018 pravomocně zastaveno z důvodu nesplnění stanovených podmínek, nemůže se nyní dovolávat zachování čtyřleté lhůty, resp. předchozího splnění podmínek již z toho důvodu, že (novou) žádost podal až v lednu 2019, tj. za účinnosti nového Programu podpor ve vinohradnictví a vinařství pro Českou republiku pro období 2019 -2023. Zároveň je nutno zdůraznit, že podání nové žádosti (z důvodu faktického nevyhovění žádosti předchozí) bude logicky vždy implikovat posuzování splnění podmínek nově ve vztahu k takto podané žádosti, tj. od okamžiku podání nové žádosti bez ohledu na to, v jakém rozsahu byly splněny podmínky vztahující se k předchozí žádosti, ohledně které již bylo pravomocně rozhodnuto.

30. Právní úprava zakotvená v nařízení vlády č. 147/2018 Sb., nezavedla jakoukoli časovou propojenost (návaznost) s programovým obdobím 2014-2018 ve smyslu zachování lhůt (lépe řečeno zachování splněných podmínek) z tohoto předchozího programového období u nově podaných žádostí. Umožňuje pouze, aby žadatel, který již v rámci předcházejícího programu získal povolení pro opětovnou výsadbu, toto povolení využil v řízení o nově podané žádosti o podporu. To ale nic nemění na tom, že žadatel je povinen splnit (aktuálně) platné podmínky stanovené pro vybrané dotované opatření. V případě žalobce tyto podmínky prokazatelně splněny nebyly, jelikož žalobce podal žádost více než 12 měsíců po registraci nově pořízených vinic (provedené k datu 5. 5. 2015), a proto nemohl využít výjimky určené pro pěstitele nově pořízených vinic (tedy že stáří více než 50 % klučených keřů révy vinné nemusí k roku podání žádosti přesáhnout 15 let, když postačí stáří přesahující 10 let), přičemž vykloučení bylo žalobcem realizováno u 100 % keřů révy vinné mladších 15 let, nikoli tedy tak, jak vyžaduje § 4 odst. 1 věta první nařízení vlády č. 147/2018 Sb.
31. Informace zveřejněné na internetových stránkách SZIF poskytují pouze rámcový a toliko obecný přehled řešení různých situací, které mohou nastat v souvislosti s ukončením jednoho a započatím nového programového dotačního období, přičemž nejdou nad rámec právní úpravy obsažené v obou nařízeních vlády. Nelze z nich ani nepřímou dovést, že podmínky, které žadatel (žalobce) splnil v souvislosti s původně podanou žádostí, budou pro žadatele (žalobce) zachovány i pro účely žádosti podané v novém programovém období. Jak soud již uvedl v předchozím bodě tohoto rozsudku, možnost žadatele využít získané povolení pro opětovnou výsadbu v řízení o žádosti podané v rámci nového programového období nezakládá nárok na to, aby bylo žádosti vyhověno, když určující je, zda žadatel splňuje podmínky aktuálně platného dotačního programu.
32. Bylo výhradně věcí žalobce, zda využije výhodu, kterou právní úprava poskytuje pěstitelům nově pořízených a registrovaných vinic a v intencích takto podané (předchozí) žádosti učiní včas i oznámení o provedení opatření ve smyslu § 2 odst. 5, resp. 12 nařízení vlády č. 142/2014 Sb. Skutkové či jiné okolnosti, pro které žalobce nestihl provést výsadbu nové vinice v rámci řízení o jeho předchozí žádosti, jsou ve vztahu k nově posuzované žádosti zcela bez významu. Nutno zároveň dodat, že negativní důsledky vyplývající z nedodržení nejzazšího termínu (30. 4. 2018) pro oznámení o provedení opatření musely, resp. objektivně mohly být žalobci známy. Žalobce se proto nyní nemůže dovolávat legitimního očekávání pouze na základě své mylné a ničím nepodložené domněnky, že mu stále svědčila výjimka nově registrovaného pěstitele, a že tedy výsadba, jejíž provedení

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

zaregistroval ke dni 7. 5. 2019, byla v rámci nově podané žádosti včas oznámena ve smyslu § 3 odst. 8 nařízení vlády č. 147/2018 Sb.

33. Soud má z výše popsaných důvodů za to, že řešení přijaté správními orgány bylo v souladu s právní úpravou a odpovídalo okolnostem daného případu, přičemž nevyšlo najevo, že by při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů vznikly nedůvodné rozdíly. Žalobce ostatně v tomto směru neuvedl žádná relevantní tvrzení, z nichž by bylo možno usuzovat na porušení zásady legitimního očekávání ve smyslu § 2 odst. 4 správního řádu.
34. Úvahy žalobce o obsoletnosti a zavádějícím charakteru ustanovení § 2 odst. 5 nařízení vlády č. 142/2014 Sb., resp. § 3 odst. 8 nařízení vlády č. 147/2018 Sb., jsou zcela nadbytečné a zároveň mylné. V případě obou citovaných ustanovení se totiž nejedná o stanovení (celé) čtyřleté lhůty, v níž žadatelé mohli/mohou oznámit, že realizovali příslušné opatření, nýbrž o určení nejpozdějšího data, do kterého je nutno toto oznámení SZIF doručit. Řečeno jinými slovy, je nepodstatné, že nařízení vlády č. 142/2014 Sb., nabylo účinnosti až od 1. 8. 2014, neboť ve svém ustanovení § 2 odst. 5 nedalo žadatelům příslib celé čtyřleté lhůty pro učinění oznámení o provedeném opatření, když výslovně hovoří jen o *čtvrtém kalendářním roce následujícím po kalendářním roce, ve kterém byla žádost podána*, nikoli o završení lhůty čtyř let od podání žádosti. Obdobné pak platí i pro ustanovení § 3 odst. 8 nařízení vlády č. 147/2018 Sb.
35. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Za splnění podmínek zakotvených v § 51 odst. 1 s.ř.s. tak učinil bez nařízení ústního jednání.
36. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. května 2020

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.